

свід у справах ведення селянської господарки, прилучатися до вирішення складних, однак архіважливих завдань щодо підвищення ефективності ведення сучасного вітчизняного агропромислового виробництва.

Закінчимо дану публікацію словами дослідника діяльності священика – економіста Т. Войнаровського С. Злупка: «Т. Войнаровський довіряв селянам. Він закликав їх засновувати свої школи, господарські організації, кооперативи, політичні інституції. Все це в сукупності мало сприяти модернізації української нації, її адаптації в економічній сфері до вимог, що їх ставило ХХ століття» [2, с. 65].

Список використаних джерел

1. Український кооператор. Історичні нариси. Книга 1. – Львів: Вид-во «Укоопосвіта» Львівської комерційної академії, 1999. – 456 с.
2. Українські кооператори. Історичні нариси. Книга 2. – Львів: Вид-во Львівської комерційної академії, 2001. – 338 с.
3. Франко І. Зібрання творів у 50-ти томах. Т. 44, Книга 2. Економічні праці (1888-1907) / І. Франко. – К.: Наукова думка, 1985. – 768 с.
4. Навроцький В. П'янство і пропінання в Галичині /В. Навроцький. – Громада, 04.05.1882. – С. 35.
5. Гентош Л. Як Шептицький піднімав український бізнес /Л. Гентош. – Самопоміч, 22-28 лютого 2013. – С. 3.

Summary. The article is a study of Titus Voinarovsky (1856-1938) who distinguished himself not only as a respected priest, but as a good business manager and skillful economist. The experience of his work can be used in today's further reform of agriculture.

Key words: Tit Wojnarowski, priest, clergy, host, economist, cooperation, farm.

УДК 631:145

*Кухар Р.Б., к. фіз.-мат.н., професор
Львівського національного університету ветеринарної
медицини та біотехнологій ім. С.З.Гжицького*

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

В статті розглядається в історичному аспекті проблема формування інформаційного суспільства та роль при вирішенні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

Ключові слова: інформація, інформаційне суспільство, технології, менеджмент.

Створення в середині 20-ого століття ЕОМ та їх поширення в різних видах людської діяльності надало особливої актуальності поняттю «інформація» та знайшло своє продовження в таких поняттях як «інформаційні технології», «інформаційні системи», «інформаційні комунікації», «інформаційний менеджмент».

Поява інформаційних технологій в різних сферах людської діяльності, особливо в економічних системах, посприяла виділенню в сфері управління особливого об'єкту – інформаційного ресурсу, який у докомп'ютерній технології розсіяний між управлінськими працівниками, а його накопичення здійснюється шляхом виробничих нарад, телефонних розмов і т.д. Сучасні інформаційні технології дозволяють карди-

нально покращити процес контролю за використанням цього ресурсу, зробити його більш надійним, оперативним і менш працемістким.

Про актуальність цих проблем свідчить формування інформатики, як науки про інформаційний ресурс, яка досліджує інформаційні технології як засіб використання інформаційного ресурсу в соціальних системах, а її об'єктом виступають автоматизовані інформаційні системи, що втілюють інформаційні технології.

Починаючи з середини 20-го століття в результаті соціального прогресу та бурхливого розвитку науки та техніки роль інформації незмірно зростає. **Міжнародна академія інформатизації**, що має консультативний статус в Економічній та Соціальній радах ООН, щорічно 26-го листопада відзначає **Всесвітній день інформації**, маючи на меті вказати на всю важливість передачі інформації у сучасному суспільстві. У цей день згадують про «інформаційний вибух» – це лавиноподібне наростання маси різноманітної інформації у світі.

В 1997-му році ООН прийняла програму розвитку людства, в якій вперше прозвучало поняття «**цифрова нерівність**» або «цифрова прірва». Проблема цифрової нерівності набула несподівано великого розголосу в світі як визнання цієї проблеми однією з глобальних загроз для держав і суспільства в інформаційну добу .

Як стверджують філософи, «цифрова нерівність» – це дедалі глибша нерівність у доступі до соціальних, економічних, освітніх та інших можливостей внаслідок нерівного доступу до інформаційних комп'ютерних технологій.

Світове співтовариство напрацювало певні рецепти щодо подолання цифрової нерівності, що відображено в ряду документів, починаючи від міжнародної «**Окінавської хартії глобального інформаційного суспільства**», Міністерські декларації «**Розвиток співробітництва у двадцять першому столітті: роль інформаційних технологій у контексті глобальної економіки, що ґрунтується на знаннях**» і закінчуючи документами численних експертних груп.

У багатьох країнах прийнято документи найвищого рівня, якими визначається національна політика побудови інформаційного суспільства як основа ліквідації цифрової нерівності. Зокрема в Україні в 1998-у році були ухвалені закони «**Про концепцію Національної програми інформатизації**», «**Про Національну програму інформатизації**». Інтенсивно обговорюється ідея створення загальнодержавної програми «Електронна Україна», схожа на вже відомі програми «Електронна Європа» та «Електронна Росія».

За ініціативою ЮНЕСКО відбулися два **Самміти з проблеми становлення та розвитку інформаційного суспільства**, – Женева, грудень 2003 р. та Туніс, листопад 2005, – за участю керівників ведучих країн світу, органів ООН, представників ряду громадських організацій [1]. В результаті була прийнята програма для інформаційного суспільства та його переходу до суспільства знань. Були вироблені основні принципи інформаційного суспільства, зокрема: свобода висловлювання думок, всезагальний доступ до інформації та знань, повага до культурного та мовного різноманіття, якісне навчання для всіх. При цьому було відзначено, що саме інформаційно-комунікаційні технології є потужним каталізатором розвитку інформаційного суспільства .

Національною академією наук України та Міністерством освіти і науки України створено «**Міжнародний науково-навчальний центр інформаційних технологій та систем**», який виступає як Національний координатор Міжурядової програми ЮНЕСКО «**Інформація для всіх**» /IFAP/. Ця програма має ключове фундаментальне значення в реалізації основних рішень та документів Всесвітнього Самміту, поскільки:

- 1) Відіграє ключову роль в справі виконання мандата ЮНЕСКО, сприяє принципам «отримання освіти», «вільному обміну думками та знаннями», «розвитку та розширенню зв'язків між народами».
- 2) Виступає з прямими ініціативами, замовляє дослідження, сприяє співробітництву, займається аналізом та надає доповіді за всіма аспектами, пов'язаними з доступом та управлінням інформацією.
- 3) Сприяє скороченню розриву між інформацією багатими та інформацією бідними.
- 4) Служить платформою для обговорення проблем доступу до інформації, всезагальної участі в розвитку інформаційного суспільства та простору, а також аналізу етичних, правових та соціокультурних наслідків використання інформаційно-комунікаційних технологій.
- 5) Надає пріоритет взаємодії зі всіма програмами ЮНЕСКО шляхом адаптації ІКТ до цих програм, здійснює тісне співробітництво міжнародних організацій.

Указом Президента України від 20.10.2005 р. №1497/2005 визначено як один із пріоритетних напрямків державної політики розвиток в Україні інформаційного суспільства та впровадження нових інформаційних технологій у всі сфери суспільного життя, діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування. З огляду на розглянуте, було розроблено та прийнято Державну програму **«Інформаційні та комунікаційні технології в освіті та науці на 2006-2010 роки»**.

Аналіз вищезгаданих документів щодо становлення та розвитку інформаційного суспільства, його послідовного переходу до суспільства знань, ролі та місця інформаційно-комунікаційних технологій в цих процесах дозволяє зробити такі висновки :

- 1) Високоякісна освіта для всіх є магістральним напрямком розвитку інформаційного суспільства на сучасному етапі.
- 2) Високоякісна освіта в інформаційному суспільстві – це безперервний процес, обумовлений необхідністю постійного оновлення досягнутого рівня освіти на основі нових знань. Це викликано, з одного боку, тим, що знання-інформація є головним інтелектуальним ресурсом суспільства знань, а з іншого, що об'єми та темпи накопичення знань в суспільстві знань безперервно та різко зростають.

Формування інформаційного суспільства сприяло виділенню в загальній теорії управління таких нових напрямів.

«Інформаційна економіка» – це економіка інформаційного виробництва, тобто це виробнича система в сполученні зі сферою споживання, де інформація є провідною продуктивною силою /засобом та предметом праці/, а також основним продуктом виробництва та предметом споживання. Виділення нової сфери діяльності – виробництво інформації, розглядають як четвертий етап суспільного поділу праці після скотарства, ремесел, торгівлі.

«Інформаційний менеджмент» – це інформаційне забезпечення управління, робота з інформацією, її комп'ютерна обробка, роль інформаційних технологій у підвищенні якості управлінських рішень; здійснення на основі комплексного використання всіх видів інформації, наявних як на підприємстві так і за межами, ефективного управління; інноваційна діяльність, орієнтована на постійний пошук нових, більш ефективних способів організації інформаційної діяльності, забезпечення інформаційно-комунікаційних процесів.

«Інформаційно-комунікаційний менеджмент» – це система управління інформаційно-комунікаційною сферою суспільства на основі використання форм, методів та технологій правового, економічного, соціального, гуманітарного та політичного менеджменту та маркетингу; здійснення інформаційного забезпечення всіх видів та форм менеджменту, тому що основним ресурсом менеджменту є інформація, а основною технологією – комунікація [1, 2].

Становлення інформаційного суспільства вимагає розуміння запитів споживачів в інформації, вміння оперативно реагувати на них з метою їх реалізації. Це й покладено на **«інформаційно-комунікаційні»** технології, сукупності методів, виробничих процесів та програмно-технічних засобів, інтегрованих в єдиний комплекс з метою збору, збереження, опрацювання, поширення, відображення та використання інформації користувачами. Слід відзначити, що комунікаційні процеси – це важлива складова роботи менеджера, зокрема: робота з документами, проведення виробничих нарад і т.п.

Список використаних джерел

1. Сорока П.М. Інформаційний менеджмент. – К., 2008. – С. 39.
2. Лепейко Т.І. Основи інформаційної економіки. – Х., 2012. – С. 13.

***Summary.** This paper is considering in the historic aspect of the problem of formation Informational society and role in solving contemporary information-technology komuni-katsiynyh*

***Key words:** informatsyya, informational society tehnolohii, management.*

УДК 338.439.62:631.11

***Гофман М.О.,** к.е.н., старший викладач*

Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

***Кучер О.В.,** к.е.н., доцент*

Подільського державного аграрно-технічного університету;

***Кучер Н.В.,** викладач ПВНЗ «Європейський університет»*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРАРНОГО РИНКУ

У статті розглядається забезпечення ефективності функціонування аграрного ринку в залежності від функцій, які він виконує та його структуризації. Визначено його основні складові частини і підсистеми.

***Ключові слова:** аграрний ринок, функції ринку, структуризація.*

Постановка проблеми. Для забезпечення ефективного функціонування ринку сільськогосподарської продукції потрібна його подальша чітка структуризація шляхом не формального, а юридично окресленого виділення окремих продуктових ринків зі своєю системою регулювання та економічної підтримки сільськогосподарських товаровиробників. А необхідність такої підтримки більш ніж очевидна.

Аналіз досліджень і публікацій. Розвиток вітчизняного аграрного ринку широко висвітлено у працях вчених-науковців В. Андрійчука, Ф. Горбоноса, В. Зіновчука, М. Зубця, О. Крисального, М. Маліка, П. Саблука, І. Червена, Г. Черевка, О. Шпича-